

nogen Rimelighed for en saadan Lønningsmaade, naar det er ganske samme Arbejde, der udføres af de vedkommende ved ganske den samme Art af Skoler. Altsaa dette Misforhold kunde man ønske fjernet, og det er rimeligt at fjerne det.

Men dertil kommer ogsaa en Uoverensstemmelse med Hensyn til Opfattelsen af Bestemmelsen i Folkeskolens Lærertilværelseslov § 3, hvor det siges, at Rektorer og Adjunker ved kommunale Gymnasieskoler lønnes ligesom de tilsvarende Tjenestemænd ved Statsskoler. Uoverensstemmelsen med Hensyn til Opfattelsen af denne Paragraf bestod i, at man fra Kommunens Side forment, at deri laa kun et Paabud om at give samme Løn, som de tilsvarende Tjenestemænd ved Statsskolerne faar, men derimod ikke noget Paabud om, at denne Løn skulde gives for samme Arbejde ved de kommunale Gymnasier. Jeg for mit personlige Vedkommende nærer nu ikke nogen Tvivl om, at denne Bestemmelse i Lærertilværelseslovens § 3 i Virkeligheden er Udtryk for Ønsket om at fastsætte samme Løn for samme Arbejde, hvad enten det foregaar ved kommunale Skoler eller ved Statsskoler. Paa den anden Side maa det erkendes, at det staar jo ikke afgjort udtalt i den nævnte Paragraf, og det synes mig da i og for sig ikke at kunne være noget i Vejen for, at man ad administrativ Vej, om man fandt det rettest, havde givet de kommunale Myndigheder den Frihed til Fortolkning af denne Paragraf, de ønskede. Det har man imidlertid ikke ment, og af begge de nævnte Grunde har man fremsat det Forslag, vi her har til Behandling, ganske vist i en væsentlig anden Skikkelse end den, hvori det foreligger her for Landstinget. Lovforslagets § 1 siger da ogsaa, som § 3 i Lønningsloven for Folkeskolen udtaler det, at for Rektorer, Lektorer og Adjunker ved de kommunale Gymnasieskoler kommer de til enhver Tid for de tilsvarende Tjenestemænd ved Statsskolerne gældende Lønsatser til Anvendelse. Men saa fortsættes der: „men i øvrigt gælder ogsaa for disse Lærere de i Lov Nr. 561 af 4. Oktober 1919 om Lønninger m. m. for Folkeskolens Lærere indeholdte Regler“. Hvad der dermed er ment, er efter min Mening aldeles uklart. Jeg antager, at det skal forstås saaledes, at man ved denne Bestemmelse mener at indføre for Lærere, der underviser ved kommunale Gymnasieskoler, men kun har Timer i de til disse knyttede Mellemskoleafdelinger, den samme Løn, som man i Henhold til

Folkeskolens Lærertilværelseslov vil give Mellemskolelærerne i kommunale Mellemskoler, til hvilke der ikke er knyttet Gymnasier. Men hvis det er Meningen, synes det mig, at man lige saa godt kunde sige det rent ud og klart, saaledes at Misforstaelse ikke kunde opstaa. Meningen er altsaa den, at for de saakaldte „andre Lærere“ kommer ved kommunale Mellemskoler ikke Lov af 12. September 1919 § 1139 til at gælde, men derimod Folkeskolens Lærertilværelseslov § 1.

Hvad angaar den anden af de Grunde, jeg nævnte til Lovforslagets Fremsættelse, Uoverensstemmelsen vedrørende den Arbejdspligt, der kan paalægges Lærerne ved de kommunale Gymnasieskoler, i Sammenligning med den, der kan paalægges de tilsvarende Lærere ved Statsskolerne, da er der jo herom nu overhovedet intet sagt i Lovforslaget, og jeg giver den højtærede Undervisningsminister Ret i, at derigennem er der givet Kommunerne fuld Frihed til at disponere, saaledes som de nu finder det for deres Skolevæsen heldigst. Men i Virkeligheden er det ikke en større Frihed, end der allerede laa i Loven af 4. Oktober 1919 for Folkeskolens Tjenestemænd. Det er ganske den samme Frihed i dette Tilfælde, som hvis dette Lovforslag ikke havde været fremsat, og i hvert Fald, hvad ogsaa Ministeren var inde paa, utvivlsomt en Frihed, som for Kommunerne er ret værdiløs, saasom de jo maa indrette sig med saadanne Arbejdsvilkkaar og Betalingsvilkkaar for Arbejdet som Lærer i de kommunale højere Almenskoler, at de overhovedet kan faa habile Lærerkrafter. Og med den uhyre ringe Tilgang, der er til Studier, som fører ind i den højere Skole, nærer jeg ikke Spor af Tvivl om, at Kommuner, der vilde stille de kommunale Mellemskolelærere væsentlig ringere, end Tilfældet var i Statens Mellemskoler — for slet ikke at tale om det tilsvarende Forhold i de kommunale Gymnasier og Statsgymnasierne —, vilde overhovedet ikke kunne faa det Lærerpersoneal, som de maatte have, for at disse kommunale Skoler kunde virke efter deres Hensigt. Saa vidt jeg har bragt i Erfaring, er da ogsaa i det meget store Flertal af de Kommuner, hvor der er højere Almenskoler, Skoleplanen indrettet ganske paa samme Maade med Hensyn til Undervisningspligten som i Statens Gymnasieskoler.

Altsaa, synderlig Betydning med Hensyn til Løsning af Konflikten i Henseende til Opfattelsen af de hidtil paa dette Omraade gældende Lønningslove synes jeg